

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2026, č. j. 39 A 23/2026-10,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2026, č. j. 084999/2026/KUSK. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Čáslav, jímž tento povinný subjekt podle § 11b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, odmítl žádost žalobce o poskytnutí informace, kdo F. M., zaměstnance povinného subjektu, navedl k jednání vůči žalobci. Krajský soud žalobu v záhlaví označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu svých práv.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k posouzení věci samé, zjistil z registru evidence obyvatel, že stěžovatel dne 25. 8. 2026 zemřel.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh mimo jiné tehdy, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Toto ustanovení se podle § 120 s. ř. s. použije též v řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 64 s. ř. s. se, nestanoví-li tento zákon jinak, pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně použijí ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu. Ustanovení § 103 o. s. ř. říká, že soud kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé. Mezi tyto podmínky náleží též způsobilost být účastníkem řízení. Podle § 33 odst. 2 s. ř. s. ji má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti. Jelikož

člověk má právní osobnost, a tedy i způsobilost mít práva a povinnosti, od narození do smrti (§ 23 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku), stěžovatel ji svou smrtí pozbyl.

[5] Ztratí-li účastník po zahájení řízení způsobilost být jeho účastníkem dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, soud podle § 107 odst. 1 o. s. ř. posoudí podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. U fyzické osoby mohou být procesními nástupci jen ti, kteří vstoupili do práva nebo povinnosti, o něž v řízení jde (§ 107 odst. 2 o. s. ř.).

[6] Předmětem nynějšího řízení je právo stěžovatele domáhat se poskytnutí konkrétní informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Klíčový je pak závěr o tom, jaká je povaha věci, o níž se vede řízení (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2019, č. j. 3 Ads 166/2018-68).

[7] V posuzované věci jde o veřejné subjektivní právo stěžovatele požadovat konkrétní informaci, která se váže přímo k jeho osobě. Jiná osoba může uplatnit vlastní právo na informace samostatnou žádostí, nemůže však pouze z titulu právního nástupnictví pokračovat v řízení zahájeném stěžovatelem (srov. usnesení NSS ze dne 25. 10. 2004, č. j. 6 A 93/2001-56, č. 453/2005 Sb. NSS).

[8] Úmrtím stěžovatele tak v nynější věci nastal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pro který nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz například usnesení NSS ze dne 5. 8. 2021, č. j. 6 Ads 193/2021-28).

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. září 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu